ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΙΝΕ/ΓΣΕΕ

Τεύχος 15, Ιούνιος 1996

ΙΝΕ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΓΣΕΕ

ΟΙ ΔΙΑΚΟΠΕΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

ΕΡΕΥΝΑ

Ολοι φεύγουν αλλά δεν πάνε εκεί που θα ήθελαν

Οικονομική επιλογή το πατρικό σπίτι

ΤΙ ΙΣΧΥΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΔΕΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΕΠΙΔΟΜΑ • ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ: ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ • Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΛΥΜΑΤΩΝ ΣΤΟΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟ

Η ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΓΣΕΕ

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Τελικά οι διακοπές έχουν μπει για καλά στη ζωή όλων μας και η διαφυγή από την καθημερινότητα τόσο της εργασίας όσο και της μεγαλούπολης έχει εξελιχθεί σε αδήριτη ανάγκη.

Δικαίωμα στις διακοπές έχουν οι πάντες ανεξαρτήτως του ύψους των εισοδημάτων. Αυτό γίνεται φανερό από την έρευνα της ΓΣΕΕ την οποία δημοσιεύει η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ.
Παρά τα τα οικονομικά τους προβλήματα οι εργαζόμενοι έστω και για λίγες ημέρες εγκαταλείπουν την Αθήνα διεκδικώντας το δικαίωμα των διακοπών.

Βεβαίως στην έρευνα απεικονίζεται το υψηλό κόστος των διακοπών το οποίο αποτελεί μία από τις αιτίες που οι χαμηλόμισθοι επιλέγουν ως τόπο διακοπών το πατρικό τους σπίτι.

Στο τεύχος αυτό παρατίθεται ακόμη ισχύον καθεστώς για την ετήσια άδεια και το επίδομα αδείας των εργαζομένων ενώ δημοσιεύεται έρευνα για το ρόλο της απασχόλησης και της επαγγελματικής κατάρτισης στην ανάπτυξη της τουριστικής βιομηχανίας.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ • ΜΗΝΙΑΊΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΌ ΤΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΎΤΟΥ ΕΡΓΑΣΊΑΣ ΤΗΣ ΓΣΕΕ

ΕΚΔΌΤΗΣ: Πόπη Τσουκάτου • **ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΉ ΕΠΙΤΡΟΠΉ:** ΤΟ Δ.Σ. ΤΟΥ ΙΝΕ, *Πρόεδρος:* Πόπη Τσουκάτου, *Αντιπρόεδρος:* Δ. Στρατούλης, *Γρ. Οικομικού:* Ηλ. Σακελαριάδης, *Μέλη:* Γ. Ντάσης, Γ. Ρωμανιάς, Γ. Χριστοδούλου, Σ. Μαντζουράνης, Φ. Φατούρος, Γ. Ποντικός • **ΕΠΙΜΈΛΕΙΑ ΥΛΗΣ:** Κ. Παπαδής • **ΓΡΑΦΕΊΑ:** Εμμ. Μπενάκη 71Α, Αθήνα 106 81, Τηλ: 3304469-74, Fax: 3304452 • **ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΊΗΣΗ - ΠΑΡΑΓΩΓΉ:** ΚΑΜΠΥΛΗ, Αριστοτέλους 36, Τηλ: 8215007, 8215675, Fax: 8215007

ΣΤΟ ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΟ ΤΟΥ ΙΝΕ ΟΙ ΔΙΑΚΟΠΕΣ ΤΩΝ

Ολοι φεύγουν αλλά δεν πάνε εκεί που θα ήθελαν...

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

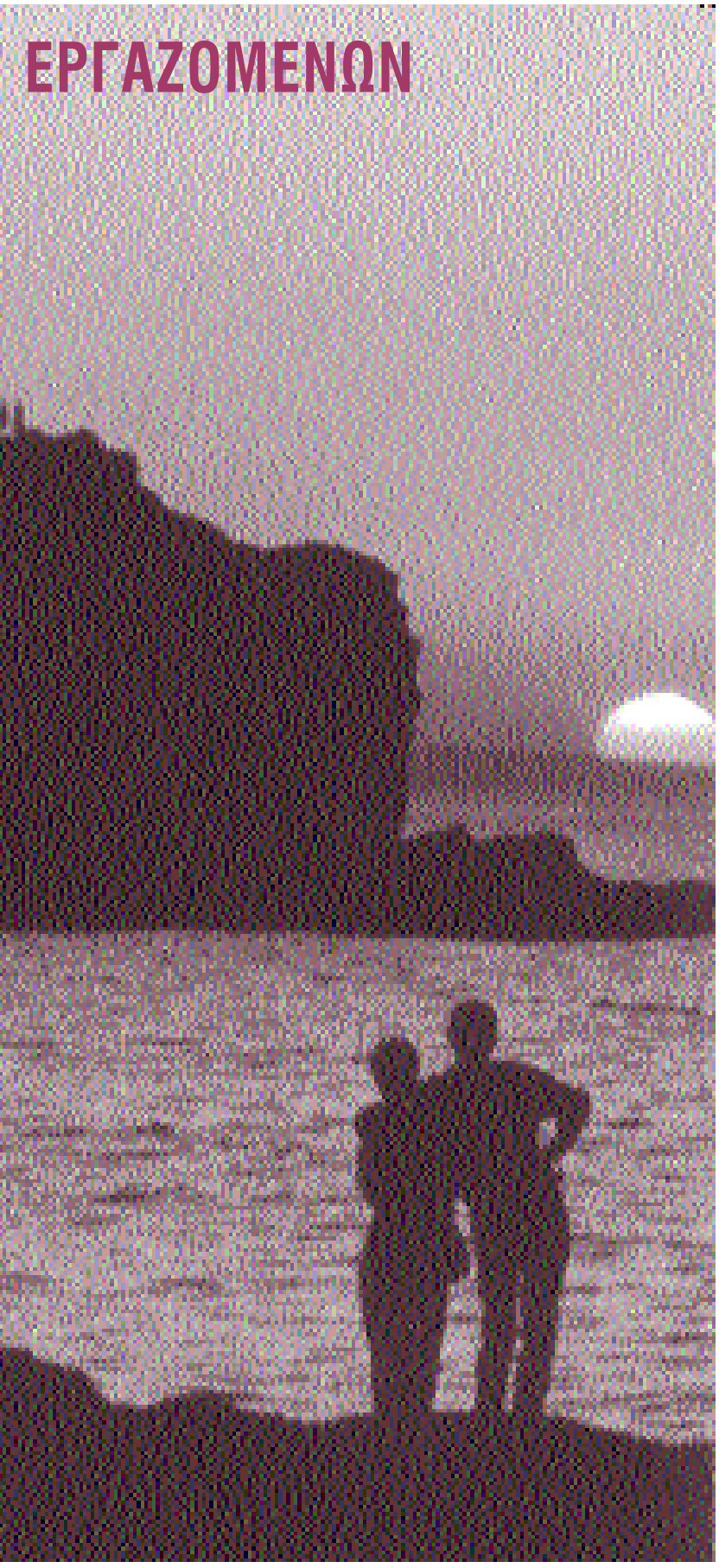

Αδήριτη ανάγκη για το σύνολο των εργαζομένων φαίνεται να αποτελούν οι διακοπές έστω για περιορισμένο αριθμό ημερών εξαιτίας της οικονομικής δυσπραγίας.

Το συμπέρασμα αυτό προκύπτει από έρευνα της P.R.C. που έγινε για λογαριασμό του Ινστιτούτου Εργασίας της ΓΣΕΕ.

Ο αριθμός των εργαζόμενων που «αποδρά» τους καλοκαιρινούς μήνες είναι σχεδόν καθολικός παρά το υψηλό κόστοςτων διακοπών.

Εννέα στους δέκα εργαζόμενους δηλώνουν ότι κάνουν διακοπές, παρά το γεγονός ότι στην πρόσφατη έρευνα του ΙΝΕ διαπιστώθηκε ότι το 83% των χαμηλόμισθων και το 63% του συνόλου των απασχολουμένων σε Αθήνα και Πειραιά αντιμετωπίζει δυσκολίες στην κάλυψη των αναγκών του νοικοκυριού.

Ο μέσος αριθμός των ημερών ανέρχεται στις 20 ημέρες το χρόνο και η κατά κεφαλή δαπάνη στις 123.000 δρχ.

Αφού εργάζονται κατά μέσο όρο 8 ώρες και 40 λεπτά την ημέρα, ζουν σε ένα σπίτι και σε περιβάλλοντα χώρο που δεν τους ικανοποιεί,διασκεδάζουν ελάχιστα, είναι φυσικό παρά τις οικονομικές δυσκολίες να αξιοποιούν τον χρόνο των διακοπών.

Οι διαφορές που παρατηρούνται στην ποιότητα των διακοπών έχουν σχέση με το επίπεδο του εισοδήματος που επηρεάζει τόσο τον χρόνο διακοπών όσο και τον χώρο διαμονής.

Οι χαμηλόμισθοι περιορίζονται σε 17 ημέρες διακοπών, ενώ οι υψηλόμισθοι φτάνουν τις 24 ημέρες.

Οι χαμηλόμισθοι έχουν ως πρώτη επιλογή (45%) το πατρικό σπίτι του χωριού τους και ως δεύτερη επιλογή τα ενοικιαζόμενα δωμάτια.

Οι υψηλόμισθοι έχουν ως πρώτη επιλογή (47%) τα ξενοδοχεία και ως δεύτερη τα ενοικιαζόμενα δωμάτια.

Χαρακτηριστικό είναι πως 8 στους 10 χαμηλόμισθους και 6,5 στους 10 στο σύνολο των ερωτηθέντων δηλώνει ότι δεν μπορεί να κάνει τις διακοπές που θα ήθελε λόγω έλλειψης χρημάτων.

Παρόλα αυτά ο Ελληνας τουρίστας δαπανά 6.150 δρχ την ημέρα, ενώ ο αλλοδαπός τουρίστας 6.300 δρχ. Αν συνυπολογίσουμε ότι ένας στους δύο Ελληνες κάνει διακοπές σε πατρικό ή φιλικό σπίτι δαπανώντας σχεδόν τα ίδια χρήματα με τον ξένο τουρίστα, χωρίς παράλληλα να είναι ικανοποιημένος από τις διακοπές του, διαπιστώνονται τα περιθώρια και οι προοπτικές ανάπτυξης του εσωτερικού τουρισμού. Αυτή η κατηγορία τουρισμού που αποτελεί το 23% των συνολικών διανυκτερεύσεων μπορεί να μετεξελιχθεί σε ένα δυναμικό παράγοντα της τουριστικής μας δραστηριότητας.

Η ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ:
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΚΟΙΝΗΣ ΓΝΩΜΗΣ P.R.C. - PROJECT RESEARCH CONSULTING

ΑΝΑΘΕΣΗ:
ΑΠΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΓΣΕΕ

ΤΥΠΟΣ ΕΡΕΥΝΑΣ:
ΠΟΣΟΤΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ με προσωπικές συνεντεύξεις και χρήση δομημένου ερωτηματολογίου στα νοικοκυριά.

ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΨΙΑ:
Ακολουθήθηκε η τεχνική της τρισταδιακής δειγματοληψίας. Στο πρώτο στάδιο επελέγησαν τα οικοδομικά τετράγωνα διεξαγωγής της έρευνας, αναλογικά του πληθυσμού (proportional to size sampling) βάσει του αρχείου απογραφής του 1991 της ΕΣΥΕ. Στο δεύτερο στάδιο, με συστηματική δειγματοληψία (systematic sampling), μέσα σε κάθε επιλεγείσα περιοχή, επελέγησαν τα νοικοκυριά διεξαγωγής της έρευνας. Τέλος στο τρίτο στάδιο, με απλή τυχαία δειγματοληψία επιλέγησαν οι ερωτώμενοι.
Ο πληθυσμός της έρευνας ήταν οι απασχολούμενοι 14 ετών και άνω. Αν ο ερωτώμενος δεν ήταν απασχολούμενος, ο ερευνητής κατέγραφε το φύλο, στην ηλικία και το εκπαιδευτικό του επίπεδο και διέκοπτε τη συνέντευξη. Αν ήταν απασχολούμενος έκανε πλήρη συνέντευξη. Πραγματοποιήθηκαν συνολικά 2.100 συνεντεύξεις εκ των οποίων οι 1.046 ήταν πλήρεις.
Έτσι, εξασφαλίστηκε η τυχαιότητα και αντιπροσωπευτικότητα του πραγματικού πληθυσμού των περιοχών της έρευνας.

ΠΕΡΙΟΧΗ ΕΡΕΥΝΑΣ:
Η περιοχή έρευνας ήταν το Πολεοδομικό Συγκρότημα Αθηνών - Πειραιώς.

ΣΤΑΘΜΙΣΗ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ:
Προκειμένου να εξισορροπηθούν τυχόν παράγοντες μεροληψίας, το δείγμα σταθμίστηκε εκ των υστέρων ως προς το Φύλο και τη θέση στην απασχόληση βάσει των στοιχείων της Έρευνας Εργατικού Δυναμικού 1995 της ΕΣΥΕ.

ΧΡΟΝΟΣ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗΣ:
Η έρευνα πεδίου πραγματοποιήθηκε στο χρονικό διάστημα 22 Απριλίου έως 13 Μαίου 1996.

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ FIELD:
Για πραγματοποίηση της έρευνας πεδίου εργάστηκαν 2 επόπτες και 37 ερευνητές.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ:
Στην ανάλυση που συνοδεύει τους πίνακες, απαντήσεις με βάσεις κάτω των 60 ερωτηθέντων είναι τελείως ενδεικτικές.
Σε περίπτωση ανακοίνωσης, ή δημοσίευσης άλλων σχολίων, ή συμπερασμάτων πέραν αυτών που ακολουθούν στην αναφορά της P.R.C., θα πρέπει να διευκρινίζεται ότι η ανάλυση γίνεται με αποκλειστική ευθύνη του υπογράφοντος και όχι της P.R.C. Επίσης, σε περίπτωση δημοσίευσης των αποτελεσμάτων, θα πρέπει να δημοσιευτεί εμφανώς η ταυτότητα της έρευνας.
Η P.R.C. - PROJECT RESEARCH CONSULTING είναι μέλος του ΣΕΔΕΑ, της ESOMAR και της WAPOR και εφαρμόζει αυστηρά όλους τους κώδικες Δεοντολογίας για την Πολιτική - Κοινωνική Έρευνα, την Έρευνα Αγοράς, τη δημοσίευση αποτελεσμάτων δημοσκοπήσεων και τις κατευθυντήριες γραμμές για την ερμηνεία τους.

Ποσοτικά χαρακτηριστικά (Πόσοι, πόσο χρόνο και τι δαπανούν):

• Το **89%** των απασχολουμένων δηλώνει ότι συνηθίζει να κάνει κάποιες ημέρες διακοπές. Το ποσοστό αυτό διαφοροποιείται σημαντικά μεταξύ των διαφορετικών εισοδηματικών ομάδων. Στην κατώτερη εισοδηματική ομάδα μόνο το **79%** δηλώνει ότι κάνει διακοπές, ενώ το ποσοστό αυτό στην ανώτερη φτάνει το **96%**. Ιδιαίτερα, οι Μισθωτοί του ιδιωτικού τομέα δηλώνουν σε ποσοστό **87%** ότι συνηθίζουν να πηγαίνουν διακοπές.

• Ο μέσος αριθμός ημερών για διακοπές ανέρχεται στις **20** ημέρες ετησίως. Στην κατώτερη εισοδηματική ομάδα περιορίζονται στις **17** ενώ στην ανώτερη φτάνει στις **24**. Στους μισθωτούς του ιδιωτικού τομέα είναι **19** ημέρες.
• Η κατά κεφαλήν δαπάνη για τις διακοπές ανέρχεται στις **123** χιλιάδες δραχμές. Στους χαμηλόμισθους το αντίστοιχο πόσο είναι **95** χιλιάδες ενώ σε όσους δηλώνουν εισοδήματα

Οικονομική επιλογή το ... πατρικό σπίτι

άνω των 400 χιλιάδες δραχμών φτάνει στις **204** χιλιάδες δραχμές.

Ποιοτικά χαρακτηριστικά (Ποιότητα και ικανοποίηση διακοπών):

•Οι χώροι διαμονής στις διακοπές παρουσιάζουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Το **42%** συνηθίζει να πηγαίνει στο **πατρικό σπίτι του χωριού,** ενώ δεύτερη επιλογή είναι τα **ενοικιαζόμενα δωμάτια** με **33%.** Τα **ξενοδοχεία** βρίσκονται στην τρίτη θέση με ποσοστό **29%.** Είναι χαρακτηριστικό ότι οι επιλογές τροποποιούνται σημαντικά στα υψηλά εισοδήματα. Πρώτη επιλογή είναι τα **ξενοδοχεία** με **47%** και δεύτερη τα ενοικιαζόμενα δωμάτια με 25%.

•Το **65%** των ερωτηθέντων δηλώνει ότι δεν μπορεί να κάνει τις διακοπές που ήθελε λόγω ελλείψεως χρημάτων. Το ποσοστό αυτό στους χαμηλόμισθους (κάτω από 150.000 χιλιάδες μηνιαίως) φθάνει το **79%**.

• Προκειμένου να διαπιστώσουμε την ποιότητα των διακοπών χρησιμοποιήσαμε ως «δείκτη», πέραν των άλλων χαρακτηριστικών, μία βασική οικιακή εργασία: το μαγείρεμα.
Ετσι το **62%** όσων κάνουν οικογενειακές διακοπές, δηλώνουν ότι για το φαγητό φροντίζει κατά τη διάρκεια των διακοπών η **σύζυγος - μητέρα.**

• **Ενας στους τέσσερις (26%)** πηγαίνει μόνος/η ή με φίλους του διακοπές ενώ σε ποσοστό **74%** δηλώνουν ότι κάνουν οικογενειακές διακοπές.

ΕΡΕΥΝΑ: Οι διακοπές των εργαζομένων

Βασικοί στόχοι της έρευνας

- Ο χρόνος που διαθέτουν οι εργαζόμενοι για τις διακοπές
- Οι δαπάνες για τις διακοπές
- Η ποιότητα των διακοπών τους

Βασικά χαρακτηριστικά του δείγματος (πλήρεις συνεντεύξεις)

	Δείγμα	%	Σταθμισμένο	%
Ανδρες	578	55,3	674	63,9
Γυναίκες	468	44,7	380	36,1
Εργοδότες	21	2,0	97	9,2
Αυτοαπασχολούμενοι	196	18,7	206	19,5
Μισθωτοί Δ.Τ.	261	24,9	235	22,2
Μισθωτοί Ι.Τ.	550	52,6	489	46,4
Αλλοι	18	1,7	28	2,7

Μέθοδος δειγματοληψίας

- Πολυσταδιακή, αναλογική του πληθυσμού του πολεοδομικού συγκροτήματος
- Στο πρώτο στάδιο επελέγησαν τα οικοδομικά τετράγωνα της έρευνας
- Στο δεύτερο στάδιο με συστηματικό τρόπο τα νοικοκυριά της έρευνας
- Στο τρίτο στάδιο, με απλή τυχαία δειγματοληψία οι ερωτώμενοι
- Αν ο ερωτώμενος ήταν απασχολούμενος γινόταν πλήρης συνέντευξη. Αν δεν ήταν σημειωνόταν το φύλο, η ηλικία και το εκπαιδευτικό το επίπεδο.
- Συνολικά πραγματοποιήθηκαν 2.100 συνεντεύξεις. Από αυτές 1.046 ήταν πλήρεις.
- Το δείγμα σταθμίστηκε εκ των υστέρων ως προς το φύλο και τη θέση στην απασχόληση, βάσει της Έρευνας Εργατικού Δυναμικού 1995 της Ε.Σ.Υ.Ε.

ΠΕΡΙΟΧΗ ΕΡΕΥΝΑΣ
Πολεοδομικό Συγκρότημα Αθηνών

ΜΕΓΕΘΟΣ ΤΟΥ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ
1.046 απασχολούμενοι ηλικίας 14 ετών και άνω, τυχαίο και αντιπροσωπευτικό του υπό έρευνα πληθυσμού

ΧΡΟΝΟΣ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗΣ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ
22 Απριλίου - 13 Μαίου 1996

Πόσοι πηγαίνουν διακοπές

- Το 89% των απασχολουμένων δηλώνει ότι κάνει διακοπές (ως γενική συνήθεια).
- Το ποσοστό αυτό διαφοροποιείται σημαντικά μεταξύ των διαφορετικών Κ/Ο ομάδων.
- Στην κατώτερη Κ/Ο ομάδα μόνο το 79% δηλώνει ότι κάνει διακοπές ενώ το ποσοστό αυτό στην ανώτερη φτάνει το 96%.
- Το ποσοστό αυτό ανέρχεται στο 87% για τους μισθωτούς του Ιδιωτικού τομέα.

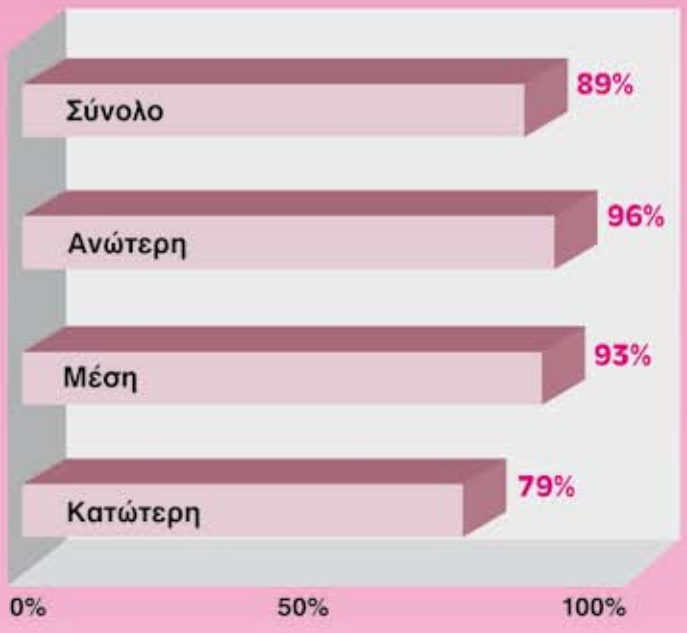

ΕΡΕΥΝΑ: Οι διακοπές των εργαζομένων

Μέσος χρόνος ετησίων διακοπών
(σε ημέρες)

- Ο κατά κεφαλήν αριθμός ημερών για διακοπές ανέρχεται στις 20.
- Στην κατώτερη Κ/Ο ομάδα περιορίζεται στις 17 ημέρες ετησίως,ενώ στην ανώτερη φτάνει τις 24.
- Στους Μισθωτούς του Ιδιωτικού τομέα ο μέσος ετήσιος χρόνος διακοπών είναι 19 ημέρες.

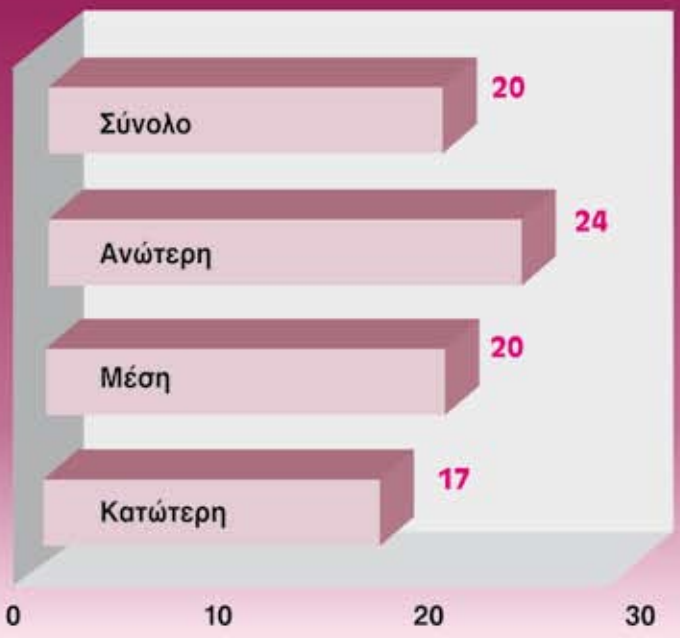

Ατομικές δαπάνες για τις διακοπές
(σε χιλ. δραχμές)

- Η κατά κεφαλήν δαπάνη για τις διακοπές ανέρχεται στις 123 χιλ. δραχμές.
- Το ποσό αυτό διαφοροποιείται σημαντικά αναλόγως των ατομικών εισοδημάτων.
- Στους χαμηλόμισθους είναι 95 χιλ. ενώ σε όσους δηλώνουν μηνιαία ατομικά εισοδήματα άνω των 400 χιλ. δραχμών φτάνει στις 204 χιλ. δραχμές.

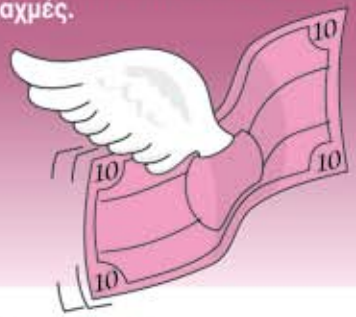

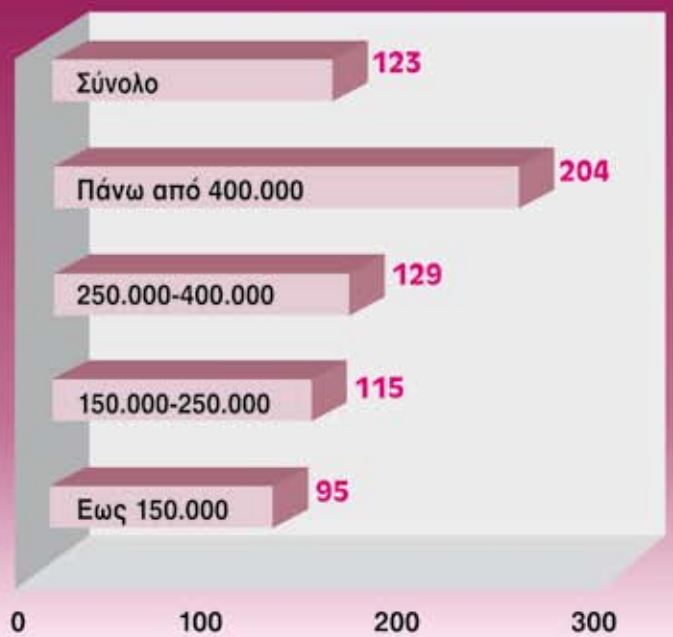

Γνώμες και αξιολόγηση των διακοπών

- Το 90% των απασχολουμένων συμφωνει με την άποψη ότι οι διακοπές είναι η καλύτερη περίοδος του χρόνου.
- Μόνο στο 4% δεν αρέσουν οι διακοπές.
- Τέλος το 65% των ερωτηθέντων δηλώνει ότι δεν μπορει νακάνει τις διακοπές που θα ήθελε λόγω ελλείψεως χρημάτων.
- Το ποσοστό αυτό στους χαμηλόμισθους (κάτω από 150.000 χιλ. μινιαίως) φθάνει το 79%

Ποιός φροντίζει για το φαγητό κατά τη διάρκεια των διακοπών

- Προκειμένου να διαπιστώσουμε την ποιότητα των διακοπών, χρησιμοποιήσαμε ως «δείκτη» μία βασική οικιακή εργασία: το μαγείρεμα
- Τα ευρήματα είναι ιδιαίτερα ενδιαφέροντα: το 62% όσων κάνουν οικογενειακές διακοπές, δηλώνει ότι για το φαγητό φροντίζει κυρίως η σύζυγος - μητέρα.
- Ιδιαίτερα στα νοικοκυριά που έχουν μηνιαία ατομικά εισοδήματα κάτω των 250.000 δραχμών το ποσοστό αυτό φτάνει το 78%.

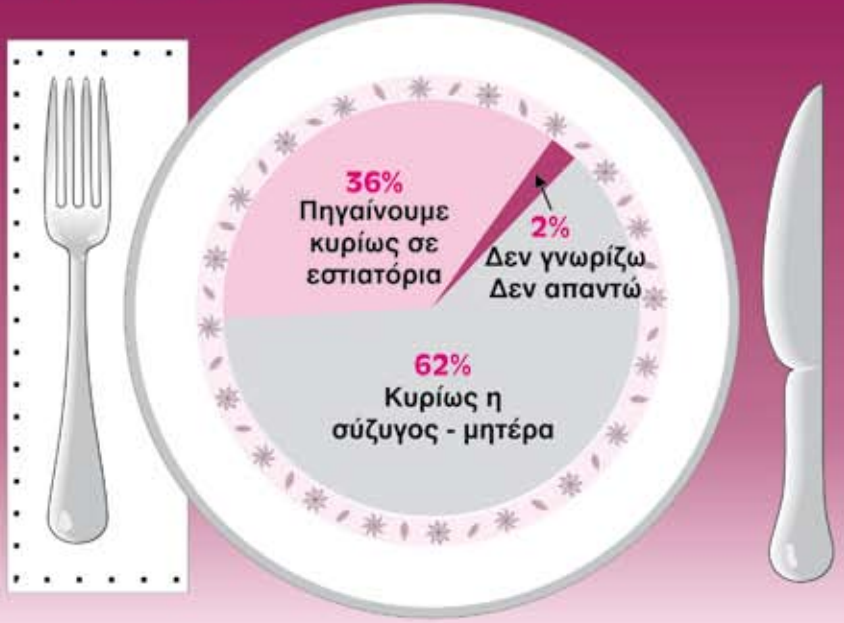

Πώς πηγαίνετε διακοπές

- Σε ποσοστό 74% οι απασχολούμενοι δηλώνουν ότι πηγαίνουν κυρίως με την οικογένειά τους διακοπές, ενώ ένας στους τέσσερις περίπου (26%) πηγαίνει συνήθως με φίλους ή μόνος/η του.
- Στις ηλικίες 14 - 29 σε ποσοστό 59% περίπου πηγαίνουν μόνοι τους διακοπές.

Μόνος /η ή με φίλους
26%

Με την οικογένειά μου
74%

Χώροι

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζουν οι χώροι διαμονής κατά τη διάρκεια των διακοπών.

Οι επιλογές είναι αμέσως συναρτημένες με τις οικονομικές δυνατότητες των απασχολουμένων.

Είναι χαρακτηριστικό ότι στα χαμηλά εισοδήματα το 42% πηγαίνει στο πατρικό σπίτι του χωριού, ενώ το 33% πηγαίνει σε ενοικιαζόμενα δωμάτια. Τα ξενοδοχεία βρίσκονται στην τρίτη θέση με ποσοστό 29%.

Αντίθετα στα υψηλά εισοδήματα οι επιλογές τροποποιούνται ριζικά. Πρώτη επιλογή με 47% είναι τα ξενοδοχεία και δεύτερη τα ενοικιαζόμενα δωμάτια με 25%.

Σε campi

Σε ενοικι
μενα δωμ

Σε ξενοδο

Σε ιδιόκτη
εξοχική κ

Σε φιλικό
σπίτι

Σε πατρικ
σπίτι

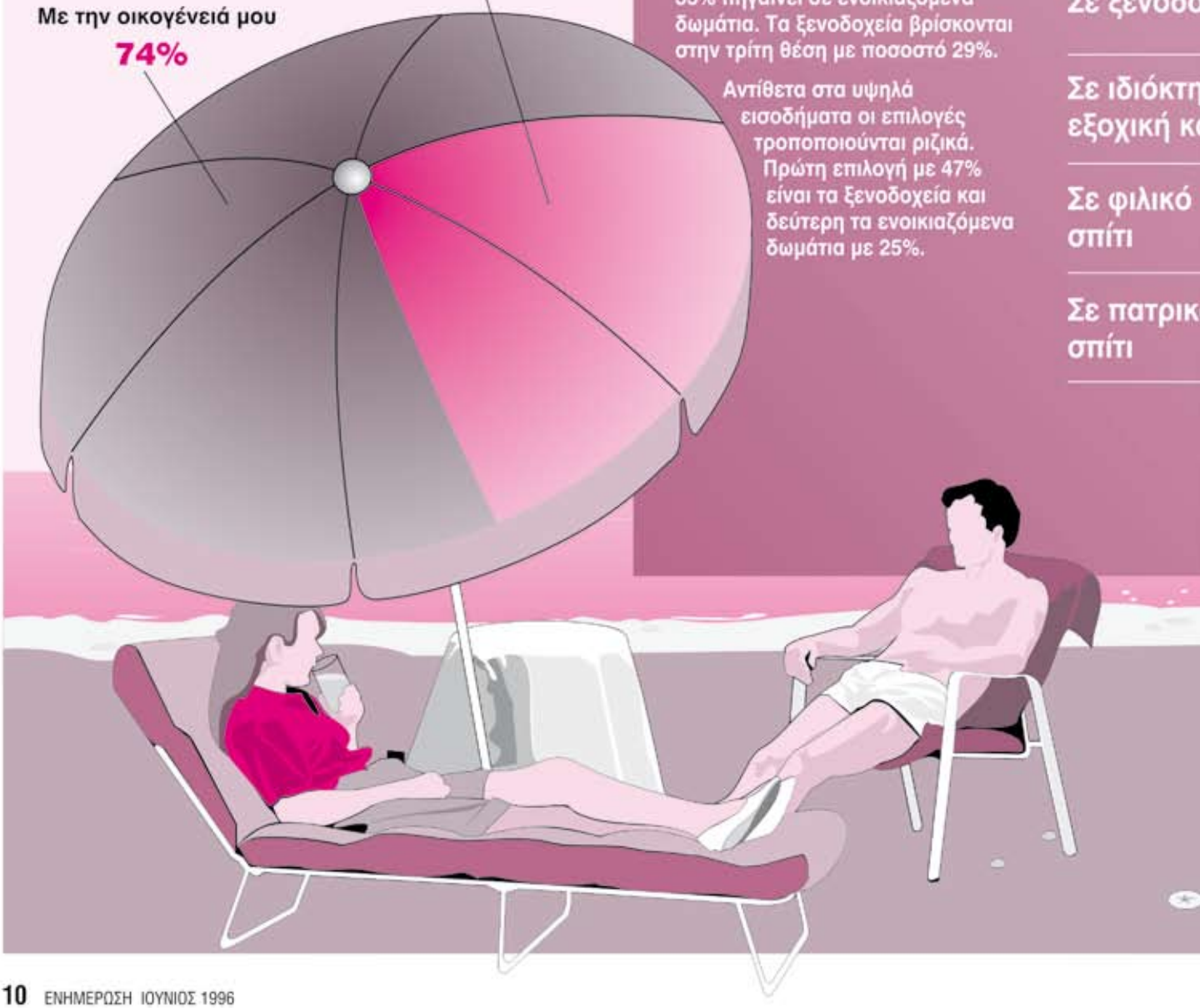

διαμονής στις διακοπές

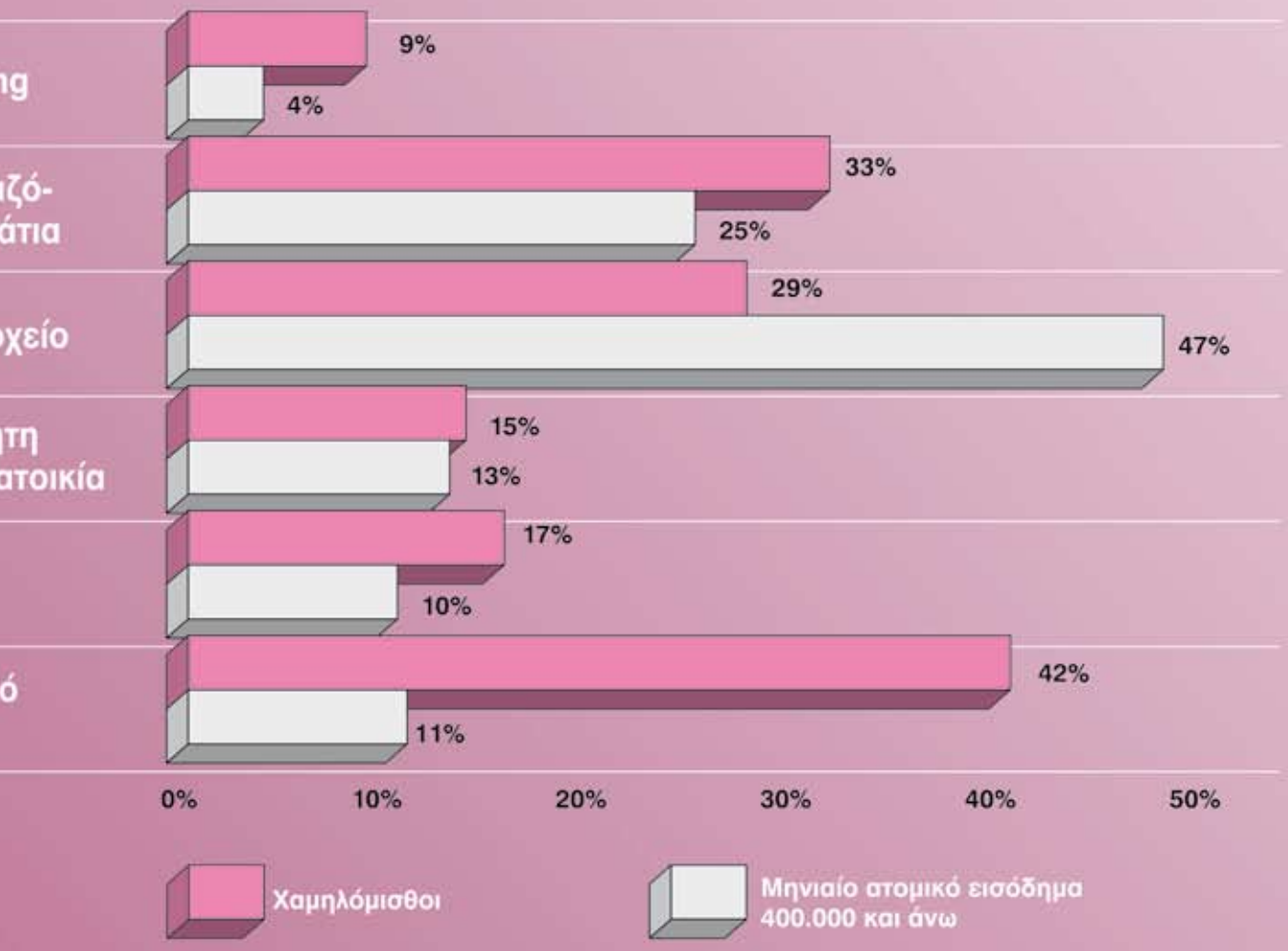

Τι ισχύει για άδεια και επίδομα

Το ισχύον καθεστώς για την ετήσια άδεια των εργαζομένων περιλαμβάνει τα εξής: Ολοι οι εργαζόμενοι δικαούνται κάθε έτος άδεια ανάπαυσης με την προϋπόθεση ότι έχουν συμπληρώσει δωδεκάμηνη συνεχή υπηρεσία στον ίδιο εργοδότη.
Η άδεια δίνεται υποχρεωτικά μέχρι τη λήξη του ημερολογιακού έτους ενώ οι μισές άδειες του προσωπικού πρέπει να χορηγούνται στο διάστημα από 1 Μαϊου έως 30 Σεπτεμβρίου. Ο εργαζόμενος δικαιούται τις κανονικές αποδοχές του όπως όταν εργάζεται καθώς και επίδομα αδείας ίσο με μισθό ή 13 ημερομίσθια.
Οι αποδοχές και το επίδομα άδειας δίδονται υποχρεωτικά στην αρχή της αδείας. Αναλυτικά οι ημέρες και το επίδομα αδείας έχουν ως εξής:

Πίνακας ημερών αδείας

Δικαιούμενες εργάσιμες ημέρες άδειας όλων των εργαζομένων

Α) Επιχειρήσεις που λειτουργούν 6 ημέρες την εβδομάδα

Χρόνος εργασίας	Ημέρες άδειας	Αποδοχές άδειας: Μισθός	Αποδοχές άδειας: Ημερομίσθια
1 χρόνος	24	24/25 μισθού	24
2 χρόνια	25	1 μισθός	25
3 χρόνια	26	1 μισθός	26
και άνω	26	1 μισθός	26

Β) Επιχειρήσεις με πενθήμερο

Χρόνος εργασίας	Ημέρες άδειας	Μισθός	Ημερομίσθια
1 χρόνος	20	24/25 μισθού	24
2 χρόνια	21	1 μισθός	25
3 χρόνια	22	1 μισθός	26
και άνω	22	1 μισθός	26

Πίνακας επιδόματος αδείας όλων των εργαζομένων

Επιχειρήσεις - Αποδοχές

Χρόνος εργασίας	Με 6ήμερο εργασίας		Με 5νθήμερο εργασίας	
	Υπάλληλοι	Εργάτες	Υπάλληλοι	Εργάτες
1 χρόνος	1/2 μισθού	13	1/2 μισθού	13
2 χρόνια	1/2 μισθού	13	1/2 μισθού	13
3 χρόνια	1/2 μισθού	13	1/2 μισθού	13
και άνω	1/2 μισθού	13	1/2 μισθού	13

ΕΡΕΥΝΑ

Τουρισμός: Απασχόληση και επαγγελματική κατάρτιση

Το καθοριστικό ρόλο που διαδραματίζει η τουριστική βιομηχανία στην απασχόληση ιδιαίτερα σε ορισμένες περιφέρειες της χώρας και η ανάγκη εντατικής επαγγελματικής εξειδίκευσης των απασχολουμένων στον τομέα αυτό είναι τα δύο βασικά συμπεράσματα έρευνας με θέμα «τουριστική εκπαίδευση και πρόσβαση στην αγορά εργασίας» που πραγματοποίησε ο Γεράσιμος Ζαχαρατος αναπληρωτής καθηγητής του Πανεπιστημίου Αιγαίου.

ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ: ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ

Στα συμπεράσματα της έρευνας σημειώνεται η αναγκαιότητα μιας συστηματικής διερεύνησης και συνεχούς παρακολούθησης των ποιοτικών και ποσοτικών διαρθρωτικών εξελίξεων στην τουριστική απασχόληση και στις κατ' αντιστοιχία αναγκαίες επαγγελματικές εξειδικεύσεις.
Αυτό τονίζεται θα πρέπει να είναι σήμερα το βασικό ζητούμενο για τη διαμόρφωση των όποιων πολιτικών και στρατηγικών απασχόλησης και εκπαίδευσης στον τουρισμό και γενικότερα στην Ελληνική Οικονομία.
Κανείς δεν είναι σήμερα σε θέση να πει με απόλυτη ακρίβεια το ύψος των απασχολούμενων στον τουριστικό τομέα.
Για το λόγο αυτό βλέπουμε το 1990 στα πλαίσια διαδοχικών επίσημων τοποθετήσεων να αναφέρονται μεγέθη απασχόλησης στον τουρισμό όπως: 310.000 ή 10,9 του ενεργού πληθυσμού ή 340.000 άτομα ή 240.000 άτομα ή 650.000 άτομα ή 10% του εργατικού δυναμικού σε μερική απασχόληση.
Στην έρευνα σημειώνονται τα εξής:
Οι ανάγκες μιας σωστής πληροφόρησης για τις επιπτώσεις του τουρισμού στο χώρο της απασχόλησης είναι σήμερα μεγάλες όσο ποτέ.
Καμία πολιτική απασχόλησης και επαγγελματικής εκπαίδευσης δεν μπορεί να θεωρηθεί σήμερα αξιόπιστη και να έχει προοπτικές αποτελεσματικότητας εάν στους σκοπούς και στόχους της δε συνυπολογίσει τις διαρθρωτικές κυρίως μεταβολές του τουρισμού στον τομέα της απασχόλησης.
Οι τουριστικά προκαλούμενες επιδράσεις στην απασχόληση, ανεξάρτητα των αναφερομένων διαφορετικών εκτιμήσεων ενώ από τη μια μεριά είναι γενικά σημαντικές σε εθνικό επίπεδο από την άλλη μεριά μπορεί να είναι είτε καθοριστικές για τη συνολική οικονομικοκοινωνική ανάπτυξη, δηλαδή για την επιβίωση περιφερειακών πληθυσμών στα μεγάλα και μικρά τουριστικά κέντρα.
Ενώ δηλαδή από τα αναφερόμενα μεγέθη ανεξάρτητα του ύψους και των αποκλίσεων που παρουσιάζουν μεταξύτους - καταδείχνεται η, σε εθνικό επίπεδο, μεγάλη συμβολή τουτουρισμού στην απασχόληση, μπορεί η συμβολή αυτή να είναι από αμελητέα έως καθοριστική για την οικονομικοκοινωνική επιβίωση και ανάπτυξη πολλών περιφερειών της χώρας.
Οι επτά κύριες καταναλωτικές και λειτουργικές κατηγορίες στις οποίες κατανέμεται η τουριστική δαπάνη είναι:

- *Κατάλυμα,*
- *τροφή,*
- *ποτά,*
- *μετακίνηση,*
- *αγορά,*
- *διασκέδαση*
- *και διάφορα άλλα.*

Οι κατηγορίες αυτές ομαδοποιούν στην πραγματικότητα σωρευτικά το σύνολο των κλάδων και υποκλάδων παραγωγής που συμμετέχουν στην εγχώρια προσφορά της τουριστικής κατανάλωσης και εκφράζουν, με βάση την προσφερόμενη ακαθάριστη αξία παραγωγής, την ετησίως ενεργοποιούμενη διάρθρωση της τουριστικής κατανάλωσης ή αλλιώς το συνολικό τουριστικό καταναλωτικό πρότυπο.

Καθοριστικός ο ρόλος των καταλυμάτων

Κοινή είναι διεθνώς η διαπίστωση ότι ο τύπος, η μορφή και η κατηγορία του καταλύματος καθορίζουν σε μεγάλο βαθμό το μέγεθος και την ποιότητα των υπολοίπων μερών ή κατηγοριών της τουριστικής κατανάλωσης, επομένως και της διενεργούμενης τουριστικής δαπάνης.
Τα βασικά χαρακτηριστικά του κλάδου των καταλυμάτων σήμερα, όσον αφορά την κατά κατηγορίες και τύπο διάρθρωσής του, είναι εν συντομία τα ακόλουθα:

1 *Η κλασική ξενοδοχία στην Ελλάδα δεν αντιπροσωπεύει παρά το 15% του συνόλου των δυναμικοτήτων σε μονάδες και το 55,7% σε κλίνες των επιγείων καταλυμάτων.*

2 *Κυρίαρχο ρόλο στο εσωτερικό του καθαρά ξενοδοχειακού κλάδου από ποσοτική άποψη παίζουν οι κατηγορίες Β και Γ με συνολικό δυναμικό που υπερβαίνει το 60% σε κλίνες ενώ πλησιάζει το 70% σε μονάδες. Για τις κατώτερες κατηγορίες (Δ και Ε) τα αντίστοιχα ποσοστά είναι περίπου 10% και 23% ενώ οι ανώτατες κατηγορίες (Α και Π) των επιχειρήσεων του κλάδου αντιπροσωπεύουν αντίστοιχα το 9,2% και 26,2%.*

3 *Παρατηρώντας το σύνολο των δυναμικοτήτων βλέπει κανείς ότι η κλασική ξενοδοχία συνιστά αντιστοίχως το 17% των μονάδων και το περίπου 50% των κλινών (συμπεριλαμβανομένων των κρουαζιερόπλοιων).*

4 *Αυτό που είναι άξιο προσοχής είναι μεγάλος κατακερματισμός του ξενοδοχειακού κλάδου σε μικρές μονάδες, των οποίων ο μέσος όρος κυμαίνεται ανάλογα με την κατηγορία και τον τύπο καταλύματος από 26 έως 50 περίπου κλίνες ανά επιχειρηματική μονάδα. Το μικρό μέγεθος των ξενοδοχειακών επιχειρήσεων επικεντρώνεται κυρίως στις κατηγορίες Ε, Δ και Γ και εκφράζει σε ποσοστά μονάδων το 72,7% και σε ποσοστά κλινών το 46,1% του ξενοδοχειακού κλάδου.*

Τα δωμάτια

Θα πρέπει επιπλέον να σημειωθεί ότι με βάση ορισμένες αποσπασματικές μεν αλλά επιτόπιες και επισταμένες απογραφές που είχε διενεργήσει κατά καιρούς (π.χ. το 1982 και το 1986) ο ΕΟΤ είχε υπολογίσει ότι λειτουργούν στην Ελλάδα και ιδιαίτερα στις κατ' εξοχήν τουριστικές περιοχές περίπου 500.000 κλίνες αυτοεξυπηρετούμενου κυρίως τύπου. Πρόσφατα με νομιμοποίηση (τη λήψη του Ειδικού Σήματος του ΕΟΤ) πολλών παρανόμων δωματίων και διαμερισμάτων τα σημερινά έστω και προσωρινά δεδομένα δίνουν για τα καταλύματα αυτά περίπου 23.700 μονάδες και 387.000 κλίνες πράγμα το οποίο εκφράζει το 55% του συνόλου των μονάδων και το 38,8% του συνόλου των κλινών στον συνολικό τομέα καταλύματος στην Ελλάδα. Επιπροσθέτως δε, θα πρέπει να σημειωθεί ότι ο μέσος όρος κλινών ανά μονάδα εκμετάλλευσης αυτών των καταλυμάτων δεν ξεπερνά τις 15. Ανεξάρτητα λοιπόν από τον αριθμό, τη μορφή και την κατηγορία των υπαρχόντων σήμερα καταλυμάτων στην Ελλάδα, υφίσταται ένα όλως
ιδιαίτερο χαρακτηριστικό το οποίο επιτρέπει τη διάκριση του συνόλου των καταλυμάτων σε δύο ομάδες. Το χαρακτηριστικό αυτό είναι ο τρόπος που χρησιμοποιεί ο τουρίστας το κατάλυμα μέσα στο οποίο παραμένει, επομένως και η διαδικασία που παράγεται ένα μεγάλο της τμήμα της τουριστικής κατανάλωσης και συνακόλουθα η προκαλούμενη απασχόληση και η δημιουργούμενη αγορά εργασίας. Ετσι έχουμε το κλασικού τύπου κατάλυμα, που περιλαμβάνει όλες τις μορφές και τις κατηγορίες των ξενοδοχειακών καταλυμάτων, και το κατάλυμα που ανεξαρτητοποιεί το μεγαλύτερο μέρος των υπηρεσιών και προϊόντων διαβίωσης του τουρίστα και που περιλαμβάνει όλες τις μορφές και τύπους του αυτοεξυπηρετούμενου καταλύματος, βίλες, διαμερίσματα, στούντιο, επιπλωμένα δωμάτια κλπ. Σε σχέση μάλιστα με τα πιο πάνω αναφερόμενα μεγέθη το αυτοεξυπηρετούμενο κατάλυμα θα πρέπει να προσεγγίζει το 40% - 45% του συνολικού δυναμικού των προσφερομένων καταλυμάτων στην Ελλάδα.

Τα «παράνομα»

Μια σοβαρή επίπτωση από την ύπαρξη και λειτουργία των «παράνομων» και μη αυτοεξυπηρετούμενων καταλυμάτων είναι η ακόλουθη που καθορίζει πλέον το μέγεθος της ανά κλίνη απασχόλησης και της αντίστοιχης επαγγελματικής εξειδίκευσης.
Στα πλαίσια της αυτονόμησης του τουρίστα - καταναλωτή από την οργανωμένη παραγωγή και διάθεση της τουριστικής κατανάλωσης πραγματοποιείται μία μείωση της απασχόλησης για το μέρος εκείνο που αφορά την παροχή καταλύματος και ποτοτροφοδοσίας η οποία φθάνει να παρουσιάζει ένα συντελεστή απασχόλησης ανά κλίνη από 11 μέχρι και 16 φορές μικρότερο από τον αντίστοιχο της κλασικής ξενοδοχίας που κυμαίνεται ανάλογα με την κατηγορία του ξενοδοχείου από 0,15 έως 0,25 απασχολούμενους ανά κλίνη. Αυτό σημαίνει ότι οι επιπτώσεις του τουρισμού στην απασχόληση θα εξαρτώνται τόσο εθνικά όσο και περιφερειακά από την εξέλιξη της μεγέθυνσης αυτής της ομάδας καταλυμάτων, η οποία συντελεί στη γενική μείωση των συντελεστών απασχόλησης ανά κλίνη πράγμα που θα πρέπει να αναγκάσει σε νέους ποιοτικούς και ποσοτικούς προσανατολισμούς την τουριστική εκπαίδευση για μεγαλύτερη πρόσβαση στην τουριστική αγορά εργασίας.

Η τουριστική εκπαίδευση στην Ελλάδα

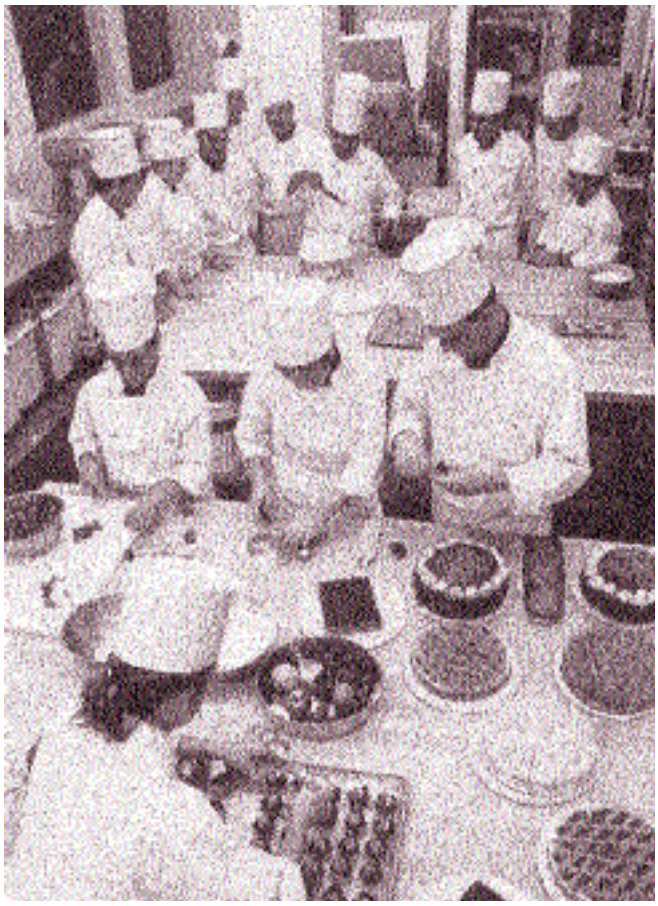

Ηδη από τη δεκαετία του 1930 το ζήτημα της τουριστικής εκπαίδευσης στη χώρα μας, αντιμετωπίσθηκε ως επακόλουθο της διαφαινόμενης τουριστικής ανάπτυξης. Το ελληνικό κράτος ανέλαβε την προσπάθεια με την ίδρυση της Σχολής Τουριστικών Επαγγελμάτων (ΣΤΕ) το 1937.

Η μεγάλη αύξηση των τουριστικών επιχειρήσεων και οι ανάγκες σε ειδικευμένο προσωπικό που προέκυψαν επέβαλαν την άσκηση αντίστοιχης εκπαιδευτικής πολιτικής. Η πολιτική αυτή εκδηλώθηκε με τη λειτουργία Τμημάτων Μετεκπαίδευσης για τους εργαζόμενους σε ξενοδοχεία και εστιατόρια καθώς και στοιχειώδους εκπαίδευσης για όσους επιθυμούσαν να σταδιοδρομήσουν σε αυτά τα επαγγέλματα.

Η Σ.Τ.Ε. επαναλειτούργησε το 1951, μετά τον πόλεμο, πάλι με τμήματα μετεκπαίδευσης.

Στις δεκαετίες του 1950 και 1960 η Σ.Τ.Ε. ιδρύει σχολή ανώτερης εκπαίδευσης στη Ρόδο, και βασικής εκπαίδευσης σε Θεσσαλονίκη, Αθήνα. Παράλληλα με τη Σ.Τ.Ε., ο Οργανισμός Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού με βάση διατάξεις του Ν.Δ. 212/69 οργανώνει εντός των Κ.Ε.Τ.Ε.Κ. τμήματα εκπαιδεύσεως ανέργων, για ειδικότητες όπως Ζαχαροπλαστική. Μαγείρων, Θαλαμηπόλων, Αρτοποιών - Ζαχαροπλαστών Αλεύρου.

Μετά το 1972 η Σ.Τ.Ε. δημιουργεί τέσσερις νέες σχολικές μονάδες Βασικής Εκπαίδευσης στο Ναύπλιο, στη Ρόδο, στο Ηράκλειο και στα Ιωάννινα (η οποία μεταφέρθηκε το 1976 στην Κέρκυρα), επιτυγχάνοντας το δεκαπλασιασμό της παραγωγής σε εκπαιδευμένο δυναμικό (τη δεκαετία του 1960 αποφοιτούσαν περίπου 200 άτομα το χρόνο).

Το 1978 λειτουργεί νέα μονάδα Βασικής Εκπαίδευσης στην Αλεξανδρούπολη. Τη δεκαετία του 1980 (Ν. 1404/1983) εμφανίζονται τα Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα ως μετεξέλιξη των Κέντρων ανώτερης Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης, στα οποία λειτουργούν τμήματα Διοίκησης Τουριστικών Επιχειρήσεων, με σκοπό την παραγωγή στελεχών διοικητικού επιπέδου που θα συνεισφέρουν στην ορθολογικότερη ανάπτυξη του ελληνικού τουρισμού.

Το 1988 οι σχολές βασικής εκπαίδευσης της Σ.Τ.Ε. μετατρέπονται σε Τεχνικές Επαγγελματικές Σχολές Τουριστικών Επαγγελμάτων (ΤΕΣΤΕ), ενώ το 1991 ιδρύεται μία ακόμη ΤΕΣΤΕ στο Γαλαξείδι Φωκίδας και το 1992 μετονομάζονται οι ΤΕΣΤΕ Θεσ/νίκης και Αλεξ/πόλεως σε ΤΕΣΤΕ Μακεδονίας και Θράκης αντίστοιχα. Ταυτόχρονα κάνουν και την εμφάνισή τους οι ιδιωτικές σχολές.

Οι σχολές

Πιο συγκεκριμένα το σχήμα λειτουργίας της τουριστικής εκπαίδευσης περιλαμβάνει τις ακόλουθες ομάδες σχολών και φορέων - οργανισμών που προσφέρουν επαγγελματικές εξειδικεύσεις:

α.Τα τμήματα Διοίκησης Τουριστικών Επιχειρήσεων των Τ.Ε.Ι., υπό την αρμοδιότητα του Υπουργείου Παιδείας.

β.Το συγκρότημα σχολών της Σ.Τ.Ε. υπαγόμενο στο Υπουργείο Τουρισμού.

γ.Ιδιωτικές σχολές Τουριστικής Εκπαίδευσης.

δ.Δημόσιοι, ημιδημόσιοι, ιδιωτικοί και θεσμικοί φορείς που διοργανώνουν σεμινάρια και προγράμματα Τουριστικής Εκπαίδευσης,όπως ο ΟΑΕΔ, το ΕΛΚΕΠΑ, η Γενική Γραμματεία Ισότητας, η Δ/νση Εκπαίδευσης του ΕΟΤ, η Σχολή Ξεναγών αρμοδιότητας ΕΟΤ, το Ξενοδοχειακό Επιμελητήριο της Ελλάδος καθώς και

Πανεπιστήμια.

ε. Τα Ινστιτούτα Επαγγελματικής Κατάρτισης (ΙΕΚ).

Η κατανομή των επαγγελματικών εξειδικεύσεων στον τουρισμό είναι τόσο μεγαλύτερη όσο μεγαλύτερο είναι το μέγεθος μιας μονάδας παραγωγής και αντίστροφα. Ιδιαίτερα σε μια ξενοδοχειακή μονάδα όπου για ένα μεγάλο μέρος της παραγωγής και διάθεσης η μετωπική εξυπηρέτηση μεταξύ υπαλλήλου και πελάτη είναι καθοριστική η αντιστοιχία εργαζομένου και εξειδίκευσης είναι ακόμη πιο συγκεκριμένη και συνακόλουθα πιο ευρύτερη όσο η ξενοδοχειακή μονάδα είναι μεγαλύτερη.

Αυτό σημαίνει ότι όσο προχωρούμε από τις μικρές δυναμικότητες προς τις μεγάλες δυναμικότητες σε κλίνες, οι ανάγκες για επαγγελματικές εξειδικεύσεις και συνακόλουθα η ζήτηση για εξειδικευμένη κατά άτομα εργασίας αυξάνεται. Αντιστρόφως όσο προχωρούμε από τις μεγάλες στις μικρές δυναμικότητες οι ανάγκες για επαγγελματικές κατ' άτομο εξειδικεύσεις μειώνονται, πράγμα όμως που δε σημαίνει ότι υφίσταται και ανάλογη μείωση για εξειδικευμένη γνώση. Η ανάγκη για εξειδικευμένη επαγγελματική γνώση υπάρχει ανεξάρτητα του μεγέθους της επιχείρησης, το μόνο που αλλάζει είναι ο επιμερισμός και η αντιστοιχία μεταξύ εξειδικευμένης επαγγελματικής γνώσης και ατομικής κατ' απασχολούμενο εφαρμογής αυτής της γνώσης.

Ετσι όσο μεγαλώνουν η κατά μονάδα παραγωγής δυναμικότητες όσο γίνεται σαφέστερη η αντιστοιχία μεταξύ επαγγελματικής εξειδίκευσης και απασχολουμένου που την εφαρμόζει. Οσο μικραίνουν οι κατά μονάδα παραγωγής σε κλίνες, τόσο γίνεται πιο ασαφής η αντιστοιχία μεταξύ επαγγελματικής εξειδίκευσης και απασχολούμενου που την εφαρμόζει, τόσο δηλαδή μεγαλώνει η κατ' απασχολούμενο ενεργή πολυειδίκευση, η λεγόμενη στη διεθνή εκπαιδευτική ορολογία (Polyvalence).

Οι προκλήσεις στο σύστημα τουριστικής εκπαίδευσης της χώρας από τέτοιες διαρθρωτικές μεταβολές είναι σοβαρές και μέχρι σήμερα μη

Η ανάγκη σε εξειδικευμένο προσωπικό είναι ανάλογη με το μέγεθος των ξενοδοχείων

Τα προβλήματα της εκπαίδευσης

Μπροστά στις διαρθρωτικές μεταβολές του διεθνούς τουρισμού, ο ελληνικός τουρισμός για να σταθεί στα πλαίσια του διαρκώς οξυνόμενου ανταγωνισμού, δεν έχει να αντιτάξει παρά το φυσικό και πολιτιστικό περιβάλλον του ελληνικού χώρου και την εκπαίδευση και μετεκπαίδευση του ανθρώπινου δυναμικού, η ενίσχυση της οποίας στην παρούσα φάση είναι ζωτικής σημασίας για τη βιωσιμότητα του τουρισμού στην Ελλάδα.

Ενα από τα βασικότερα γενικά προβλήματα του συνολικού συστήματος τουριστικής εκπαίδευσης στην Ελλάδα είναι η πολλαπλότητα των φορέων που υλοποιούν αυτήν την εκπαίδευση. Για παράδειγμα, ο βασικός και παλαιότερος κορμός τουριστικής εκπαίδευσης, η Σχολή Τουριστικών Επαγγελμάτων λειτουργεί υπό την εποπτεία του Υπουργείου Τουρισμού, το θεσμικό πλαίσιο του οποίου και η σχέση του με τον ΕΟΤ που επόπτευε τη ΣΤΕ δεν έχει γίνει δυνατόν μέχρι σήμερα να αποσαφηνισθεί.
Η Τουριστική εκπαίδευση που παρέχουν τα ΤΕΙ, τα οποία λειτουργούν υπό την εποπτεία του Υπουργείου Παιδείας.
Η τουριστική εκπαίδευση που παρέχουν οι διάφορες ιδιωτικές σχολές, λειτουργεί υπό την εποπτεία του Υπουργείου Εμπορίου, εν είδη εμπορικού καταστήματος.
Τα προγράμματα συνεχιζόμενης επαγγελματικής κατάρτισης στον τουρισμό που υλοποιούνται από τον ΟΑΕΔ τελούν υπό την εποπτεία του Υπουργείου Εργασίας και τα αντίστοιχα της Γενικής Γραμματείας Ισότητας, υπό την εποπτεία του Υπουργείου Προεδρίας.

Κατακερματισμός

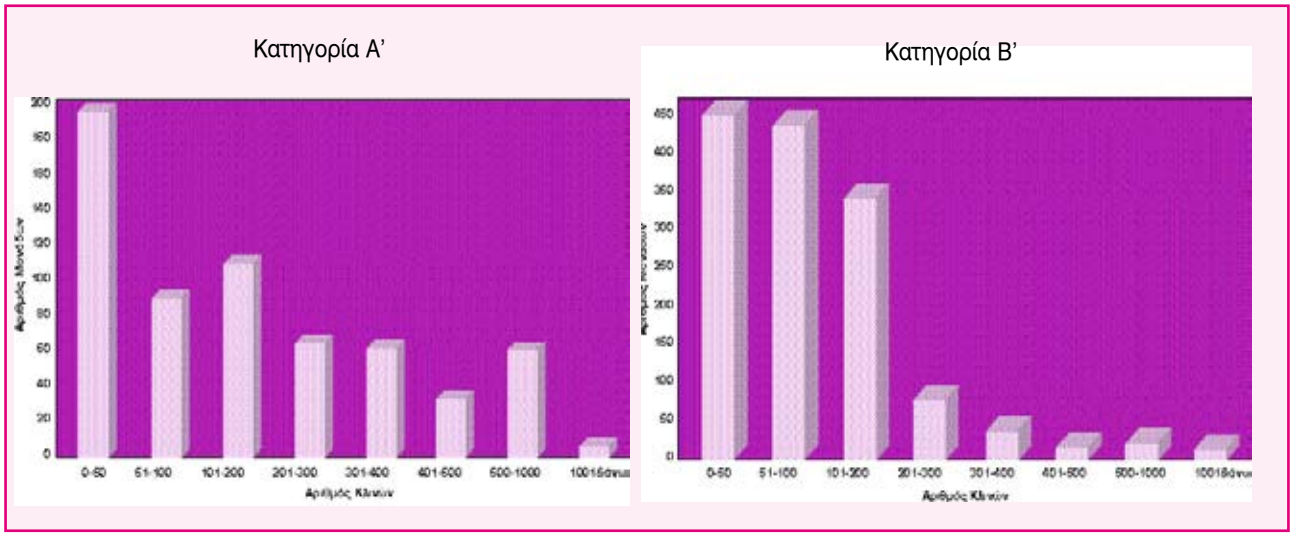

Το υπάρχον σήμερα σύστημα τουριστικής εκπαίδευσης στη χώρα, ενώ από τυπικής πλευράς δείχνει να ικανοποιεί σε μεγάλο βαθμό τις ανάγκες στελέχωσης του επιχειρησιακού δυναμικού της χώρας, ωστόσο από ουσιαστικής πλευράς παρουσιάζει **σημαντικά προβλήματα λειτουργίας με συνακόλουθο αποτέλεσμα την αδικαιολόγητα μικρή πρόσβαση στην αγορά εργασίας των αποφοίτων του.**
Τα προβλήματα αυτά για μεθοδολογικούς λόγους μπορούν να ταξινομηθούν τόσο ειδικά κατά φορέα εκπαίδευσης όσο και γενικά για το όλο σύστημα πράγμα το οποίο και θα μας απασχολήσει κατά κύριο λόγο εδώ.

Ο κατακερματισμός αυτός έχει ως συνέπεια την απουσία ενιαίων κατευθύνσεων, προσαρμογής της προσφοράς στη ζήτηση, ενιαίου ελέγχου της ποιότητας και του είδους των προγραμμάτων, την ανισορροπία μεταξύ θεωρητικής και πρακτικής εξάσκησης κ.ο.κ.
Το ως άνω πρόβλημα σε μικρότερο βέβαια βαθμό απαντάται και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες ορισμένες από τις οποίες (π.χ. ΗνωμένοΒασίλειο) προχωρούν

στη σύσταση ενιαίου φορέα τουριστικής εκπαίδευσης, ενώ άλλες χώρες (π.χ. Ολλανδία) ήδη έχουν ένα τέτοιο ενιαίο φορέα. Θα ήταν λοιπόν σκόπιμο να εξετασθεί σοβαρά και στη χώρα μας **η ενοποίηση των κατευθύνσεων, των προδιαγραφών και του ποιοτικού ελέγχου της τουριστικής εκπαίδευσης, υπό την εποπτεία ενός και μόνου φορέα** για ό,τι αφορά τα προγράμματα, το εκπαιδευτικό υλικό, τις μεθόδους και κυρίως για την εκπαίδευση των εκπαιδευτών η μεγάλη έλλειψη των οποίων συνιστά το δεύτερο μεγάλο πρόβλημα του συστήματος.

Αλλο βασικό πρόβλημα της τουριστικής εκπαίδευσης στην Ελλάδα,είναι η ανεπαρκής εμπλοκή των εργοδοτών/ επαγγελματιών του τομέα. Το πρόβλημα αυτό απαντάται και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, ενώ σε άλλες χώρες (π.χ. Γερμανία), οι εργοδότες έχουν τον πρώτο λόγο στην τουριστική εκπαίδευση.

Στην Ευρώπη

Σε ορισμένες ευρωπαϊκές χώρες πραγματοποιείται με επιτυχία η σύνδεση της θεωρίας με την προοπτική, είτε μέσω του «δυϊκού συστήματος» (Γερμανία) είτε μέσω πραγματοποίησης μεγάλου μέρους της κατάρτισης μέσα στις επιχειρήσεις (Ιρλανδία). Αντίθετα, σεάλλες χώρες (π.χ. Γαλλία, Ισπανία, Ιταλία), υπερισχύει η θεωρητική κατάρτιση, με όλες τις δυσμενείς συνέπειες που αυτό μπορεί να έχει. Το πρόβλημα αυτό αντιμετωπίζει και η χώρα μας (σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό, ανάλογα με τον φορέα εκπαίδευσης) και θα πρέπει να καταβληθούν άμεσα

ΤΑ ΚΑΤΑΛΥΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

α/α	Μορφή Καταλύματος	1. Μονάδες	%	2. Κλίνες	%	Μ.Ο.(2 1)
1.	Ξενοδ. Πολυτελείας	61	0,14	27.855	2,8	456,6
2.	Ξενοδ.Α!	624	1,4	129.390	13,4	207,3
3.	Ξενοδ.Β!	1329	3,0	132.458	13,7	99,.7
4.	Ξενοδ.Γ!	3.735	8,6	196.371	20,3	52,6
5.	Ξενοδ.Δ!	985	2,3	33.910	3,5	34,4
6.	Ξενοδ.Ε!	677	1,5	18.050	1,8	26,7
7.	Σύνολο Ξενοδοχείων	7.411	17	538.061	55,7	72,6
8.	Ενοικιαζόμενα Δωμάτια	23.685	54,9	357.452	38,8	15,0
9.	Κρουαζιερόπλοια	32	0,007	12.000	1,2	375
10.	Παράνομα Καταλύματα	9.000	20,8	140.000	14,5	15,5
11.	Γιώτ	3.000	6,9	18.000	1,8	6
12.	Γενικό Σύνολο	43.128	100	965.513	100	22,4

Ποσοστιαία συμμετοχή των διαφόρων μορφών καταλυμάτων στο σύνολο της Ελλάδας (με βάση τις κλίνες)

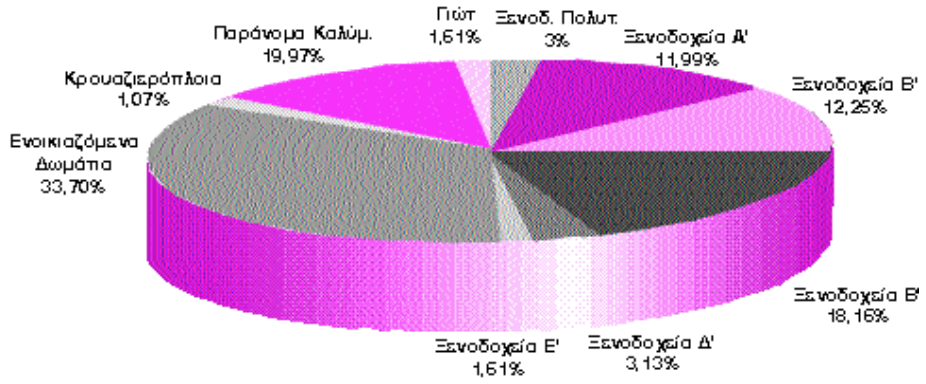

Ποσοστιαία συμμετοχή των διαφόρων μορφών καταλυμάτων στο σύνολο της Ελλάδας (με βάση τις μονάδες)

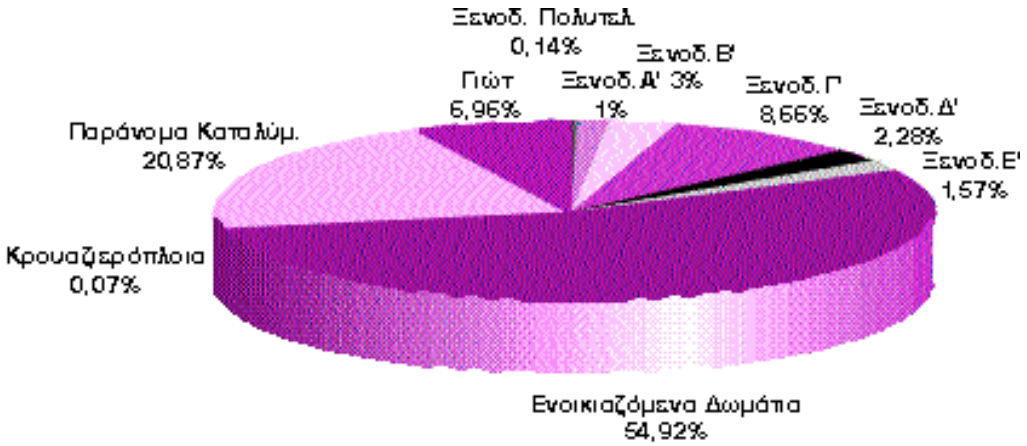

προσπάθειες ορθολογικοποίησης του στην κατεύθυνση της αντιμετώπισης των αναγκών της παραγωγής και διάθεσης της τουριστικής κατανάλωσης στην Ελλάδα.

Ξένες γλώσσες

Άλλα, γενικού χαρακτήρα προβλήματα τουριστικής εκπαίδευσης στην Ελλάδα αφορούν την ανάγκη επέκτασης της εκμάθησης ξένων γλωσσών, την κατάρτιση εποχιακού προσωπικού, τη μεγαλύτερη εκμάθηση και χρήση εργαλείων πληροφορικής, την εκπαιδευτική αντιμετώπιση των νέων αναγκών εκπαίδευσης που δημιουργούν οι ειδικές μορφές τουρισμού, την ανάγκη για ύπαρξη εκπαιδευτικού προσωπικού υψηλής στάθμης, την ανάγκη δημιουργίας επαρκούς βιβλιογραφίας που είναι σχεδόν ανύπαρκτη στη χώρα μας. Ολα τα πιο πάνω μαζί με την αδικαιολόγητα αρνητική τοποθέτηση ενός μεγάλου αριθμού εργοδοτών του τουριστικού τομέα να προσλαμβάνει εκπαιδευμένο προσωπικό και τις γενικά δυσμενείς λόγω εποχικότητας συνθήκες εργασίας στον τουριστικό τομές τείνουν να δικαιώσουν την πριν μερικά χρόνια υπολογισμένη μικρή απορροφητικότητα των αποφοίτων της ΣΤΕ στο 7% παρά το γεγονός ότι η ΣΤΕ είχε και έχει ακόμη σε μεγάλο βαθμό την εμπιστοσύνη των επαγγελματιών του χώρου.

ΙΝΕ/ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ
Ιουλιανού 24, Τ.Κ. 104 34